

תת"ע 10424/01/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד עראבה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

31 אוקטובר 2021

תת"ע 10424-01-21 מדינת ישראל נ' עראבה

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד מערוף סעב

המאשימה

נגד

1 מחמוד עראבה

באמצעות עו"ד חנא ח'ורי, מטעם הסנגוריה

הציבורית

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם שלפניהורשע, עלסמךהודאתו,בעבירה של נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה התשכ"א-1961.
2. על פי כתב האישום, ביום 22.1.21, סמוך לשעה 11:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "פורד", מר. 0000, בטמרה. אותה עת נהג הנאשם כשהוא פסול מנהיגה בתיק 13114-10-18, מיום 18.10.20, כשהודע לו על הפסילה ביום 18.10.20.
3. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש במרכז מתחם הענישה. נטען שמתחם הענישה נע בין 15 ימים ל-20 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל, ממספר חודשים ועד 60 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס. הוטעם שהנאשם אוזח ברישיון נהיגה משנת 1971, ולחובתו 44 הרשעות קודמות. המאשימה עתרה להפעלת התחייבות ופסילה מותנית, שהוטלו עליו, בחודש אוקטובר 2020, עת הורשע בנהיגה בפקיעת רישיון נהיגה מעל שנתיים.
4. הסנגור עתר, מנגד, שלא למצות עם הנאשם את הדין, בהתחשב במצבו הרפואי, ולהסתפק בפסילה צופה פני עתיד ומאסר מותנה מרתיע. הוטעם שהנאשם, בן 72, חולה סרטן, בשלב מתקדם (הוגש אישור רפואי, נ/1), ומפאת מצבו הבריאותי אינו יכול לשאת מאסר בעבודות שירות. נטען שהנאשם הודה ונטל אחריות על ביצוע העבירה בהזדמנות הראשונה, לנאשם וותק נהיגה רכב, וזוהי לו עבירה ראשונה מסוגה. לטענת הסנגור, הנאשם סבר בטעות שביום בו נתפס תמה תקופת הפסילה. בהתאם לגזר הדין, בו נפסל, היה עליו להפקיד רישיונו עד יום 22.11.20, כך שסבר, בטעות, שביום בו נתפס, 22.1.21, חלפו 61 יום והוא אינו פסול. בפועל רישיונו הופקד ביום 13.12.20. צוין שהנאשם אף טען זאת בפני השוטר במקום הארוע. אשתו ובתו של הנאשם, צוין, סובלות אף הן ממחלות קשות, והנאשם זקוק לרישיונו לטיפוליו הרפואיים.
5. נהיגה בפסילה היא מבין העבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה, שהמחוקק אף ראה להורות

בצידה על עונש של 3 שנות מאסר (סעיף 67 לפקודת התעבורה).

על חומרתה של נהיגה בפסילה עמד כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 2910/20 הייב מוחמד נ' מדינת ישראל
(07.05.2020):

"כפי שציינתי ברע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.2019):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי
הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק".

על כן, נהיגה בזמן פסילת רישיון עשויה, בנסיבות מסוימות להצדיק עונש מאסר בפועל מאחורי סורג
ובריח."

מדיניות הענישה הנהוגה

6. בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל (9.10.12), בהתייחסה למתחם
הענישה, בעבירות של נהיגה בפסילה, ציינה כב' השופטת ט' חיימוביץ': "מתחם הענישה הקבוע
לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד
לתקופת מאסר בת שנה."

7. בעפ"ת (ב"ש) 43966-08-13 חאלד זידאן נגד מדינת ישראל (21.1.14), צוין מתחם
הפסילה בעבירה של נהיגה בפסילה: "הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך
מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

8. בעפת (חי') 6597-09-15 מדינת ישראל נ' מוחמד עוקר (21.1.16), בנהיגה בזמן
פסילה, פקיעת רישיון נהיגה למעלה משנה, וללא תעודת ביטוח, למשיב 23 הרשעות בפלילים, ו-16
הרשעות תעבורה, והורשע בעבירות דומות של נהיגה בפסילה, והתסקיר הצביע על סיכוי ממשי לשיקום,
הוארך מאסר מותנה בן שנה, והוטלו פסילה בת 3 שנים, התחייבות, הפעלת התחייבות וצו מבחן הוארך
ל-3 שנים.

9. מהפסיקה האמורה עולה שמתחם הענישה בעבירה של נהיגה בפסילה, יכול לנוע ממאסר
מותנה, בנסיבות מקלות, שכוללות נהיגה בפסילה בפעם הראשונה, ועבר תעבורתי שאינו מכביד, או
סיכויי שיקום ברורים, ועד שנת מאסר, במקרה שמדובר בעבירה חוזרת ונשנית או עבר תעבורתי מכביד.
רכיב הפסילה יכול לנוע בין 6 חודשים, ברף התחתון, ועד 5 שנים, ברף העליון, לצד רכיבי ענישה
נוספים.

10. עבירה של נהיגה בזמן פסילה מבטאת זלזול בצווי בית המשפט ובהגבלות שהטילו הרשויות,
וטומנת בחובה סיכון רב לנהג ולמשתמשי הדרך האחרים. במקרה שלפני, הנאשם, שעל פי גזר הדין,
מיום 18.10.20, נפסל למשך חודשיים, והיה עליו להפקיד רישיונו עד יום 22.11.20, הפקיד רישיונו אך
ביום 13.12.20, ונהג, כשהוא בפסילה, ביום 22.1.21.

11. לחובת הנאשם, שנוהג משנת 1971, 44 הרשעות, ללא עבירה קודמת של נהיגה בפסילה וללא מאסר מותנה, והנאשם לא נשא בעברו מאסר. הרשעתו האחרונה היא בתת"ע 13114-10-18, מיום 18.10.20, בגין נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, מיום 18.10.20, בעטיה הושטו עליו פסילה בת חודשיים, פסילה, בת 3 חודשים, על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות שמפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה, והתחייבות בסך 1,500 ₪, למשך שנתיים, להימנע מעבירות בהן הורשע. לנאשם הרשעות נוספות, במגוון עבירות, שהאחרונה שבהן היא משנת 2012, בהן נהיגה ללא חגורת בטיחות, רישיון רכב שפקע, רישיון נהיגה שפקע פחות מ-6 חודשים, ועוד.

12. לאחר שעיינתי בפסיקה, ושקלתי את מכלול הנתונים שנפרשו לפני לעומק, חומרת העבירה שמיוחסת לנאשם, עברו התעבורתי, שכולל 44 הרשעות קודמות, כשאין בעברו עבירה דומה, או מאסר מותנה בר הפעלה, ומרבית הרשעותיו בוצעו עד שנת 2012, לצד הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, ונטילת אחריות על העבירה, ומצבו הרפואי - כעולה מהאישור הרפואי (נ/1), בן 72, חולה אונקולוגי - אני בדעה שהמקרה שלפני מצדיק הימנעות משליחתו של הנאשם למאסר.

13. עם זאת, העדר רכיב של מאסר, יאוזן בתקופת פסילה מוחשית וארוכה בת 28 חודשים, שתרחיק הנאשם מהכביש, ויהא בה מסר הרתעתי ברור לנאשם ולנהגים אחרים מפני ביצוע עבירות דומות.

לענין אורכה של הפסילה, מן הראוי להפנות להליך המשפטי שהתנהל נגד הנאשם בתת"ע 13114-10-18, מיום 14.10.18. במסגרת הליך זה הוגש תסקיר מבחן, ביום 21.9.20, בו צוין שנוכח גילו של הנאשם, מצבו הבריאותי, הנפשי והכלכלי, מומלץ להסתפק בענישה מרתיעה צופה פני עתיד ולהטיל על הנאשם עונשים של מאסר מותנה וקנס, שיהא בהם כדי להרתיע את הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד. הרשעתו של הנאשם בהליך שלפני, בעבירה חמורה של נהיגה בפסילה, מיום 22.1.21, יש בה כדי להוכיח שבענישה במסגרת אותו הליך לא היה די כדי להרתיע את הנאשם. התנהלותו זו של הנאשם מחייבת ענישה מרתיעה והטלת פסילה משמעותית, כדי שהנאשם יפנים את חומרת מעשיו ולא יהווה בנהיגתו סיכון למשתמשי הדרך.

אני ערה לטענת הסנגור שהנאשם זקוק לרישיונו לטיפול הרפואיים, אולם בהעדר רכיב של מאסר, ונוכח הנסיבות שציינתי, אין מנוס מהטלת פסילה ארוכה, שתהלוך את חומרתה של עבירה של נהיגה בפסילה ותהווה הרתעה הולמת לנאשם.

לצד הפסילה, יוטלו על הנאשם רכיבים של מאסר מותנה והתחייבות, שימחישו לנאשם שנהיגה בעתיד בזמן פסילה, עשויה להוביל למאסרו לצד קנס גבוה, וכן רכיבים של פסילה מותנית וקנס.

יוער שלא מצאתי מקום להפעלת הפסילה המותנית וההתחייבות שהושטו על הנאשם בתת"ע 13114-10-18. בתיק שם הורשע הנאשם בעבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, כשבתיק שלפני הורשע הנאשם בעבירה אחרת, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, שאף אינה נכללת בתוספת הראשונה והשנייה לפקודה.

14. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 28 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 2.1.22 במזכירות בית משפט לתעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

לתשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. פסילה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. תשלום קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 2.1.22.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

5. חתימה על התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, למשך שנתיים מהיום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.